Redactiunea, Administratiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr 22.
Scrisori nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimitŭ!
Birourile de anunciuri:
Brașovŭ, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Oto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg; în Budapesta: A. V Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Prețul inserțiunilorŭ: o seriă garmondŭ pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta" iese în fie-care ḑi
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
Pentru România și străinătate
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ și inserțiunile suntŭ a se plăti înainte.

Nr. 261. Brașovŭ, Duminecă 27 Noemvrie (9 Decemvrie) 1888.

Brașovŭ, 26 Noemvre v.

Corespondentulŭ nostru din Valea Bărgăului ne împărtășesce, că de câteva săptĕmânĭ esecutorii de dare cară totŭ din casele bieţilorŭ ţĕranĭ, carĭ au rĕmasŭ în restanţă cu darea, necruţându'i nicĭ chiar în sfintele Duminecĭ și sĕrbătorĭ.

Acéstă activitate esecutorescă sub cârmuirea lui Tisza nu e ceva nou; nu e nou că i-se iau ţĕranului și cei din urmă creiţarĭ, ce Dumneḑeu scie cu câtŭ chinŭ i-a putut aduna, și lucrurile din casă; nu ne e nou nicĭ zelulŭ esecutorilorŭ de a pângărì sfintele Duminecĭ și sĕrbătorĭ cu esecuţiunile lorŭ. Nouă ne este însĕ mirarea corespondentului, când ḑice, că tóte acestea se'ntêmplă la lumina ḑilei și sub ochii cârmuirii, fără ca esecutorii sĕ fiă împedecaţĭ orĭ trașĭ la rĕspundere.

Nu cumva ar voì, ca acéstă „binecuvêntată" activitate a esecutorilorŭ „părintescului" guvernŭ sĕ se arate la întunerecŭ? Ce? sĕ nimerescă aceștĭ „zeloșĭ" slujbașĭ cojócele cele rupte, pănurile cele sdrănţuite și căldările cele sparte? Orĭ sĕ le scape neobservate vitele prin unghiurile grajdurilorŭ orĭ prin ogradă? Orĭ sĕ li-se întêmple „nenorocirea" d'a mai lăsa ceva ţĕranului în casă, în curte orĭ în ogradă?

Șĭ-apoi la urma urmelorŭ ce le pasă de Duminecele orĭ de sĕrbĕtorile românescĭ? Cu atâtŭ cară mai multŭ și cu atâtŭ mai „harnicĭ" și mai „zeloșĭ" trecŭ în ochii cârmuirii, făcându-se „vrednicĭ" de rĕsplată ei.

Sĕ'i împedece orĭ sĕ'i tragă la rĕspundere cârmuirea pentru acéstă „activitate" și „zelŭ"? D'apoi nu cârmuirea îi trimite și nu totŭ cârmuirea le dă instrucţiunĭ ce sĕ facă, cum sĕ se pórte și câtŭ sĕ ducă?

Étă de ce amŭ ḑisŭ, că pentru noi e ceva nou mirarea corespondentului nostru.

Șĭ-apoi cum nu i-ar trebuì guvernului banĭ, și încă banĭ mulţi, câtŭ de mulţĭ?

Cine sĕ-i plătéscă datoriile ce le face și dobânḑile acestorŭ datorii? Cine sĕ-i acopere deficitele bugetare? Cine sĕ-i pună la locŭ nenumĕratele sume de banĭ ce se defraudéză în oficii ḑi de ḑi? Cine sĕ'i plătéscă sumedenia de slujbașĭ trebuincioșĭ și netrebuincioșĭ? Cine sĕ'i întreţină școlele de maghiarisare? Cu unŭ cuvêntŭ, cine sĕ întêmpine cheltuelile enorme ale statului și ale multelorŭ trebșóre „patriotice"?

Negreșitŭ că massa poporului, ţĕrănimea.

Dér ḑice-se-va, că décă stă lucrulŭ așa, ca ţĕranulŭ sĕ plătéscă, ér guvernulŭ sĕ cheltuiéscă, atuncĭ cu cale ar fi sĕ se intereseze cârmuirea celŭ puţinŭ de a îmbunătăţi starea materială a ţĕranului, ca sĕ aibă de unde sĕ plătéscă.

Astea suntŭ vorbe de surda. D-lŭ Tisza n'are vreme sĕ se ocupe cu d'alŭ de astea, e pré susŭ pusŭ decâtŭ ca sĕ'șĭ mai arunce ochii'n josŭ, îlŭ apucă ameţelile și durerea de capŭ pentru o pătură atâtŭ de josŭ pusă. Dér s'ar mai întêmpla și „nenorocirea", că avêndŭ ţĕranulŭ de unde sĕ plătéscă totdéuna la timpŭ și regulatŭ darea, n'ar mai avé „fericirea" sĕ priméscă visitele unorŭ „giuvaere" de funcţionarĭ ca esecutorii d-lui Tisza.

Vedeţĭ dér, că orĭ cum amŭ întórce lucrulŭ, rĕmâne cum a fostŭ de anĭ douĕḑecĭ încóce: cei de susŭ sĕ o ducă bine, ér câtŭ pentru poporŭ — asta'i tréba esecutorilorŭ!

DIN AFARĂ.

Precum comunică „N. fr. Presse", *în cercurile panslaviste se observă érășĭ o viiă mișcare.* Călĕtoria ce a întreprins'o de curêndŭ din Cettinje la Abbazia ginerile principelui din Muntenegru, prinţulŭ Petru Karageorgievicĭ, se ḑice că a avutŭ mai multŭ scopŭ politicŭ, decâtŭ scopulŭ de a visita pe fratele sĕu George ce se află acolo la cură. Călĕtoria se ḑice că ar fi statŭ în legătură cu nemulţămirea ce domnea în Serbia din causa divorţului părechei regale. De altă parte agitatorii bulgarĭ au avutŭ în Petersburgŭ dese convorbirĭ cu oficerii bulgarĭ Benderev și Gruev, carĭ au trădatŭ pe prinţulŭ Alexandru de Battenberg, și cu generalulŭ rusŭ Ignatief. Mai invederatŭ însĕ se dă espresiune nisuinţelorŭ ruso-panslaviste cu privire la peninsula balcanică în organulŭ fugarilorŭ bulgarĭ ce apare în Brăila „Pravda" („Adevĕrulŭ"). Acéstă foiă a publicatŭ în ḑilele acestea următorulŭ apelŭ către Bulgarĭ:

„Fraţilorŭ Bulgarĭ! Nu desperaţĭ, că sfânta Rusiă veghiéză asupra vóstră și a Bulgariei, și în curêndŭ o sĕ vĕ salveze din ghiarele papistașului nelegiuitŭ! Da, speraţĭ, căcĭ Rusia e mare și când ea voiesce, atuncea póte! Ca probă priviţĭ esemplulŭ ce ni s'a datŭ cu ţéra Românéscă, unde a dărîmatŭ și spulberatŭ pe celŭ mai mare omŭ alŭ ei, cu tótă popularitatea lui, pe Ionŭ Brătianu — care și elŭ este unŭ bulgarŭ încăpăţînatŭ (?!) ca Stambuloff, tiranulŭ care schingiuiă sêrmana nóstră Patrie! — Acum, în urma alegerilorŭ pentru Camerile Române, vorŭ veni la putere — adușĭ de sfânta Rusie — conservatorii, cu carĭ ea stă în bune înţelegerĭ! Astfelŭ că noi, toţĭ refugiaţii Bulgarĭ, aflaţĭ î acestŭ ţimpŭ pe frontiera română și în Dobrogea, avêndŭ în fruntea nóstră mai multe sute de voluntarĭ rușĭ, sub conducerea căpităniilorŭ lorŭ, vomŭ trece pe câmpiile scumpei nóstre Bulgarii, unde împreună cu voi, pe carĭ vĕ rugămŭ sĕ fiţĭ deștepţĭ și veghiătorĭ, sĕ salvămŭ nenorocita nóstră mamă: Patria Bulgară! Sĕ mai sciţĭ, fraţilorŭ Bulgarĭ, că îndată ce conservatorii vorŭ lua cârma guvernului în România, dênșii vorŭ rupe orĭ-ce relaţiune cu guvernulŭ infamului Stambuloff, și acesta va fi momentulŭ când va trebui sĕ începeţĭ mișcarea contra usurpatorului strĕinŭ".

O telegramă din Londra anunţă pe temeiulŭ raporturilorŭ englese din *Zanzibarŭ*, că ataculŭ Germanilorŭ asupra localităţii Sadani a avutŭ ca urmare completa închidere a căii de comunicaţiune spre interiorŭ în acéstă direcţiune. Comunicaţiunea poștală între Zanzibarŭ și interiorŭ încă e probabilŭ că va înceta. Trei caravane arabe cu osŭ de elefantŭ se ḑice că au pĕtrunsŭ printre liniile insurgenţilorŭ la Bagamoyo. Omenii caravanelorŭ au fostŭ, precum se ḑice, înarmaţĭ de Germanĭ cu puscĭ ce se'ncarcă pe dinapoi, pentru ca la întórcere sĕ combată pe insurgenţĭ. Insurgenţii construescŭ în singuratece puncte ale litoralului ridicăturĭ de pămêntŭ ca sĕ se apere contra ghiulelelorŭ tunurilorŭ de pe corăbiile de rĕsboiu germane. Corespondentulŭ din Londra alŭ ḑiarului „Voss. Ztg" mai anunţă, că între soldaţii escadrei germane bântue frigurile.

Guvernulŭ rusescŭ, precum se anunţă din Petersburgŭ, *e forte indispusŭ în contra Persiei,* încâtŭ ne putemŭ aștepta la o acţiune diplomatică. Causa e crescerea influinţei englese în Teheran și slăbirea influinţei rusescĭ. Inainte cu câteva sĕptĕmânĭ, Rusia a fostŭ surprinsă prin publicarea unui tractatŭ anglo-persanŭ, prin care calea comercială pe apă dela sînulŭ persicŭ pe rîulŭ Karun a trecutŭ esclusivŭ în mânĭ englese. Comerţulŭ Rusiei suferì prin acesta marĭ perderĭ și deja atuncĭ nemulţămirea era mare în Petersburgŭ. In ḑilele din urmă însĕ guvernulŭ rusŭ s'a simţitŭ chiar ofensatŭ prin atitudinea guvernului persanŭ. Anglia întreţine în Meședŭ, nu departe de graniţa rusă, o agentură militară și unŭ consulatŭ, și acum guvernulŭ rusŭ hotărî sĕ înfiinţeze în acestŭ punctŭ, importantŭ atâtŭ milităresce câtŭ și pentru comerţŭ, unŭ consulatŭ generalŭ, alŭ cărui consulŭ a și plecatŭ la Meședŭ. Guvernulŭ persanŭ însĕ a refusatŭ a'i da exequatura. Precum se presupune, guvernulŭ rusŭ nu va sta pe locŭ.

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS."

(2)

CODRU.

(Poveste.)

Cu tóte acestea copilulŭ crescea ca trestia în baltă și s'a alesŭ din elŭ unŭ voinicŭ mai mândru și mai frumosŭ, de sĕ-i fi totŭ căutatŭ pĕrechea.

Blaga de mașteră, bună ca tóte mașterele, neputêndă avé ochĭ sĕ vĕḑă una ca asta, atâta l'a totŭ cusutŭ și descusutŭ înaintea tătâne-sĕu, până când acesta, dândŭ creḑĕmêntŭ nevestei sale, l'a alungatŭ dela casa părintéscă.

Feciorulŭ luându'șĭ traista de-a umĕrulŭ, cu ochii plinĭ de lacrimĭ și cu inima arsă de durere îșĭ luà rĕmasŭ bunŭ, dóră pe veciă dela, casa, în care pentru ânteiașĭ dată vĕḑuse lumina sórelui, în care a petrecutŭ atâtea ḑile bune până trăia muma-sa și atâtea ḑile amare dela mórtea aceleia.

Trei crucĭ și înainte! Și s'a dusŭ, boierĭ Dumnevóstră, și s'a dusŭ multă lume 'mpĕrăţiă ca Dumneḑeu sĕ ni-lŭ ţiă, că 'nainte din poveste lungă și frumósă este.

Și cum s'a totŭ dusŭ, ca celŭ ce nu-i alŭ nimĕrui, fără vre-o ţîntă, povăţuitŭ numai de gândurile lui posomorîte, étă că se pomenesce faţă 'n faţă cu o curte mare-mare, precum elŭ n'a vĕḑutŭ alta în vieţa lui.

Curtea asta era curtea împĕratului Papură și era îmbrăcată cu postavŭ negru de susŭ și până josŭ la pămêntŭ. Pe uliţe de icĭ-colea umblau ómenĭ îmbrăcaţĭ în negru, cu ochii umflaţĭ și cu feţele arse de plânsŭ. Tóte 'ţĭ vorbiau a pustiă și din tóte puteai înţelege, că aicĭ este o jale mare, jale de obște.

Dér sciţĭ Dumnevóstră cum e omulŭ! Elŭ are o inimă simţitóre și când vede omŭ necăjitŭ și amărîtŭ, parcă'lŭ róde órece colea la inimă și nu are locŭ de odihnă până nu dă de pricină. Și când a datŭ de ea, se mângăiă órecum, décă póte sĕ ḑică și elŭ o vorbă bună, vorbă alinătóre.

Așa suntŭ ómenii de inimă și bine este așa. Și omŭ de inimă era Codru, căcĭ Codru se chema feciorulŭ; și apropiindu-se de unŭ domnŭ de cei cu săbii lungĭ, a întrebatŭ de unde și pentru cine atâta jale?

„D'apoi pentru cine sĕ fiă?! Eu pentru fata împĕratului", rĕspunse acela, „care numai pe Ileana-Cosînziana o avea soră, de frumósă ce era. Și apoi bună, Dómne! scii cum e pânea cea móle! Tatălŭ sĕu o avea mai dragă, decâtŭ lumina ochilorŭ și îngrijea de ea cum îngrijescĭ de comóra cea scumpă. Intr'o nópte însĕ vine unŭ smeu și mĭ-o fură, și nu-i omŭ pămêntênŭ s'o scape din ghiara lui nelegiută, căcĭ are calŭ nĕsdrăvanŭ, calŭ verde fără splină și câtŭ ai da odată cu amnariulŭ, te ajunge, de ai fi chiar la cea margine de lume. Mulţĭ șĭ-au în cercatŭ noroculŭ până acuma ca s'o aducă îndĕrĕptŭ dér nicĭ unulŭ nu s'a mai întorsŭ.

Codru luându-le bine 'n capŭ tóte acestea, s'a bucuratŭ și multŭ s'a înveselitŭ, că acuma de sine i s'a îmbiatŭ vremea bine venită, ca sĕ scape cu cinste de amărîta lui de vieţă, de care nicĭ așa nu-lŭ mai lega nimica.

A mersŭ déră la Papură împĕratŭ, l'a mângăiatŭ cu vorbe dulcĭ, cum l'a sciutŭ și cum a cugetatŭ că mai bine o fi.

Și ca unŭ doftorŭ bunŭ, care scie unde te dóre mai tare, i-a promisŭ, că, i-a scăpa fata, numai sĕ fiă pe pace și sĕ fie cu bună așteptare, căcĭ celŭ ce are ţăria îndelungă-răbdărei la multe bune póte ajunge.

Apoi s'a așternutŭ drumului și éră s'a dusŭ prin pustii nenumĕrate, prin ţĕrĭ necunoscute pe unde și păsĕrile numai arareorĭ rătĕcescŭ.

Când colo cu amurgulŭ ḑilei, vede o muiere cu unŭ copilașŭ la sînŭ, aprópe morţĭ de fóme amêndoi. Și erau lânceḑĭ, amărîţĭ, ca flórea de brumă atinsă, și paliḑĭ ca făclia de céră, de te cuprindea milă uitându-te la ei. Codru i-a datŭ o bucată de pâne și șĭ-a vĕḑutŭ de cale. Adecă șĭ-ar fi vĕḑutŭ de cale, dér întru adevĕrŭ nu șĭ-a vĕḑutŭ, căcĭ muierea l'a opritŭ locului și i-a spusŭ ce are sĕ facă, ca sĕ scótă la cale lucrulŭ de care s'a prinsŭ.

Și i-a spusŭ, boierĭ D-vóstră, că zadarnică i-a fi orĭ-ce încercare, decumva nu s'a duce sĕ slujască întêiu la baba cu nasulŭ de fierŭ, cu dinţii de oţelŭ, care are unŭ mânzŭ nĕsdrăvanŭ, calŭ verde fără splină cu cincĭ inimĭ. Și i-a spusŭ și l'a învĕţatŭ, cum îșĭ învéţă mama

Proiectulŭ de rĕspunsŭ alŭ Senatului românŭ la Mesagiulŭ regalŭ.

Sire! Senatulŭ României se simte în totdéuna fericitŭ când, chematŭ a rĕspunde la apelulŭ Tronului, póte aduce la cunoscinţa Maiestăţiloră Vóstre simţămintele de devotamentŭ ale ţĕrii întregĭ, şi póte da concursulŭ sĕu la soluţiunea cestiuniloră, a căroră resolvare înţeléptă va conduce ţéra unŭ pasŭ mai înainte pe calea progresului şi a prosperităţii.

Amŭ primitŭ cu o viuă mulţămire, Sire, încredinţarea dată de guvernulŭ Maj. Tale, că relaţiunile statului românŭ cu puterile străine suntŭ din cele mai îmbucurătóre, şi că politica prudentă, ce patriotismulŭ a insuflatŭ totdéuna acestei ţĕrĭ a întăritŭ şi mai multŭ credinţa aceloră puterĭ, că Regatulŭ României este unŭ elementŭ de linişte şi siguranţă; păstrândŭ aceeaşĭ atitudine corectă, statulŭ nostru va consolida acele simţĕminte de încredere şi de amicie, carĭ suntŭ cea mai puternică garanţiă pentru viitorulŭ ţĕrei nóstre, şi a căroră cultivare este menită a contribui la asigurarea păcii de care avemŭ aşa mare nevoiă pentru întărirea şi desvoltarea nóstră.

Senatulŭ se va ocupa cu cea mai seriósă atenţiune de tóte proiectele de legĭ, alŭ căroră scopŭ este a îmbunătăţi sórtea locuitoriloră sĕtenĭ.

Studiulŭ legiloră financiare, necesare pentru a asigura echilibrulŭ bugetului şi a face o repartiţiune mai echitabilă a sarcineloră publice, va fi a doua ocupaţiune de căpetenia a nóstră; noi ne vomŭ grăbi de a dota ţéra cu unŭ momentŭ mai degrabă cu legile ce arŭ fi destinate a consolida valuta şi a face sĕ disparà agiulŭ.

Intinderea principiului inamovibilităţei, menită a da satisfacţiune unei trebuinţe de multŭ simţită, a fostŭ salutată de Senatŭ cu bucuriă ca o reformă din cele mai importante.

De asemenea senatulŭ va pune tótă atenţiunea la studiulŭ diferiteloră legĭ destinate a aduce îmbunătăţirĭ parţiale administraţiunei şi a desvolta şi completa importantele lucrărĭ publice a căroră însemnătate pentru propăşirea economică a ţĕrei se simte din ce în ce mai multŭ. Unŭ progresŭ înţeleptŭ pe acéstă cale, care va permite satisfacerea trebuinţeloră atâtŭ de viu simţite, este doritŭ de toţĭ şi va contribui în modŭ puternicŭ la desvoltarea continuă a societăţii nóstre.

Pe lângă legile ce vorŭ asigura progresulŭ materialŭ, acele destinate a îmbunătăţi şi întări ordinea morală se vorŭ bucura de o solicitudine deosebită din partea Senatului. Biserica şi şcóla, aceştĭ doi factorĭ puternicĭ ai progresului moralŭ şi intelectualŭ, se potŭ aştepta totdéuna de a găsi în sînulŭ nostru sprijinitorĭ ferventĭ ai intereseloră lorŭ adevĕrate, carĭ suntŭ tot-deodată şi interesele cele mai scumpe ale ţĕrei.

Desvoltarea constantă a oştirei, sub conducerea plină de îngrijire a Maiestăţei Tale, este rĕsplata sarcineloră şi sacrificieloră pe carĭ s'a grăbitŭ a-le face totdéuna de câte-orĭ a fostŭ vorba de întemeiarea instituţiuniloră sale militare; şi sórtea oşténului românŭ, a cărui abnegaţiune şi devotamentŭ este celŭ mai puternicŭ scutŭ alŭ patriei, va fi din partea nóstră obiectulŭ unei vii solicitărĭ.

Sire! Ţéra simte, că fiă-care anŭ adauge la înflorirea şi consolidarea ei şi că, sub înţelépta şi patriotica domnire a Maiestăţii Tale, ea póte servi în viitorŭ cu linişte şi încredere.

Sĕ trăiescĭ Sire! Sĕ trăiéscă Maiestatea Sa Regina!

SCIRILE ĎILEI.

Din incidentulŭ domnirei de 40 de anĭ ai Maiestăţii Sale s'a datŭ în teatrulŭ germanŭ din Pojunŭ o representaţiune festivă. Acésta nu l'a plăcutŭ tineriloră „patrioticĭ“ din Pojunŭ şi mai vîrtosŭ tineriloră juriştĭ, carĭ au înscenatŭ din causa acésta o demonstraţiă contra primarului orăşenescŭ *Mergl,* care este totodată şi preşedintele comisiunei teatrale. Causa scandalisărei juriştiloră „patrioţĭ“ a constatŭ mai vîrtosŭ în împrejurarea, că cu ocasiunea representaţiunei s'a cântatŭ şi *imnulŭ austriacŭ,* ér o statuă a Maiestăţii Sale era înconjurată cu stindarde *negru-galbene.* Demonstranţii au mersŭ înaintea casei lui Mergl, au strigatŭ de trei orĭ „abzug Mergl“ şi apoi au strigatŭ sĕ trăiéscă constituţia maghiară, libertatea, patria şi regele maghiarŭ. Cu asta demonstraţia s'a terminatŭ.

* * *

La univesitatea din *Budapesta* s'au înscrisŭ în anulŭ acesta mai puţinĭ ascultătorĭ cu peste o sută de inşĭ faţă cu anulŭ trecutŭ.

* * *

Pertractarea *procesului* pentru revolta *din Oroszlan in cestiunea limbei,* despre care amŭ raportatŭ în Nr. 258 alŭ fóiei nóstre, s'a terminatŭ. Au fostŭ condamnaţĭ: notarulŭ Czablk pentru calumniă la 1 lună închisóre şi 150 fl. amendă; Bosak la 8 lunĭ închisóre; Palenik, Babirak, Batolka, Major, I. Huhada, P. Huhada, Kostyal şi Viczena la câte 1 lună închisóre; Varga, Viczena I., Habakuk, Huhada A., Ana Petran, Hlotyak şi Varga la câte 2 lunĭ; Licsko şi Sulik la câte 5 lunĭ; Bossak I., Csulik P., Csulik I., Petran, Strba, HlavitsRa şi Hrcsma la câte 3 sĕptĕmânĭ închisóre. Condamnaţii au sĕ supórte şi spesele procesului în sumă de 788 fl. Pe Pohanka tribunalulŭ l'a achitatŭ. Notarulŭ Czablk, precum şi acusatorulŭ publicatŭ au insinuatŭ recursŭ.

Precum vedemŭ, condamnaţii suntŭ totŭ Slovacĭ, carĭ au căutatŭ sĕ-şĭ apere dreptulŭ limbei lorŭ.

* * *

In urma publicărei câtorva din *poesiele posthume ale d-şórei Iulia Haşdĕu,* i-se spune „Românului“, că mai multe cererĭ de a se edita tóte poesiele au fostŭ făcute întristatului ei părinte de unii librarĭ din Parisŭ.

* * *

Inspectorulŭ r. de şcóle alŭ Buda pestei a compusŭ statistica oficiósă cu privire la anulŭ şcolasticŭ 1887/88. Din acéstă statistică aflămŭ, că în decursulŭ anului şcolasticŭ trecutŭ în şcólele elementare, repetitóre, civile, private elementare, gimnasii şi şcólele reale din Budapesta au fost cu totulŭ 49,846 şcolarĭ. După confesiune aceştia se împart astfeliu: 29,811 rom. cat., 41 greco-catolicĭ, 180 greco-orientalĭ, 2580 de confesiunea helvetică, 2607 de confes. augustină, 15 unitarĭ şi 14,612 de confesiunea mosaică. După naţionalitate: 38,407 maghiarĭ (?), 10,549 germanĭ, 66 românĭ, 614 slovacĭ, 109 sêrbĭ, 98 croaţĭ şi 3 rutenĭ. Copii obligaţĭ la şcólă au fostŭ 60,179; n'au cercetatŭ şcóla dintre aceştia 10,335. Pe teritoriulŭ Budapestei s'au aflatŭ 8 şcolĭ de statŭ, 100 comunale, 8 rom. catolice, 2 greco orientale, 2 elveţiane, 7 augustine, 7 israelite, 13 private şi 9 susţinute de reuniunĭ. Cu totulŭ 156 şcóle, dintre carĭ 135 elementare, 5 poporale superióre şi 16 civile. Invĕţĕmêntulŭ s'a făcutŭ: în 148 şcóle în limba maghiară, în 4 nemţesce-ungguresce, în 2 slovăcesce-unguresce şi în 2 sêrbesce-unguresce. Din profesorĭ 477 au fostŭ bărbaţĭ, 452 femei.

Inspectorulŭ a socotitŭ pe cei 14,612 şcolarĭ de religiunea mosaică între maghiarĭ.

* * *

„Epoca“ află, că unŭ sĕtênŭ din judeţulŭ Fălciu a trimisŭ în *Bucurescĭ* la laboratoriulŭ de Bactereologiă o substanţă provenită din ferberea unorŭ plante, ce pretinde dênsulŭ că au darulŭ de a *vindeca turbarea.* Acéstă aserţiune a sa o baséză pe o serie de 18 vindecărĭ radicale a turbărei manifestate deja. D-lŭ Dr. Babeşiu va începe o serie de experienţe asupra animaleloră inoculate cu virusulŭ-rabicŭ, pentru a verifica acéstă descoperire.

* * *

La 22 Decemvre n., 3 óre după amédĭ, va ţiné *camera de comerţŭ şi industriă din Braşovŭ* adunare generală pentru alegerea preşedintelui şi vicepreşedinţiloră camerei.

* * *

„Tutova“ scrie, că *abundanţa grâneloră* din acestŭ anŭ devine din ḑi în ḑi uimitóre. In tóte ḑilele sosescŭ în piaţa Bêrladŭ sute de carĕ cu totŭ felulŭ de pâne albă. Nicĭ unŭ hambarŭ nu a rĕmasŭ neocupatŭ în oraşulŭ Brăila aşa încâtŭ cumpĕrătorii de grâne suntŭ siliţĭ a le grămădi pe câmpŭ lângă gară, aşteptândŭ vagóne spre a le transporta. Lipsa vagóneloră causéză marĭ pagube comercianţiloră, şi mai cu sémă la o schimbare a timpului în ploi. Cantitatea producteloră aflate în acea gară s'a constatatŭ că se urcă la peste 800 vagóne, afară de cele aflate în hambare.

* * *

Prima mĕsură pe care o va lua *guvernulŭ românŭ* pentru a opri urcarea agiului va fi, după cum amŭ anunţatŭ, retragerea bileteloră ipotecare. In acestŭ scopŭ guvernulŭ va cere camerei sĕ voteze unŭ creditŭ de 26,000,000 lei pentru plata bileteloră ipotecare, care se va face în timpŭ de unŭ anŭ.

* * *

Concertŭ. Duminecă în 9 Decemvre st. n. la órele 5 séra se va da *alŭ doilea concertŭ* (Kammermusik) aranjatŭ de d-lŭ *Rudolf Lassel* în sala hotelului Nr. 1. în favórea reuniunei musicale bisericescĭ evangelice. Au promisŭ concursulŭ lorŭ la acestŭ interesantŭ concertŭ domnii concertiştĭ M. Krause (violină) R. Weidner (flautŭ) F. Leben (Oboe), R. Thiele (cornŭ), R. Lassel (piano), precum şi unŭ micŭ corŭ mixtŭ. Programa alésă constă din următórele puncte: 1. *L. van Beethoven* sonată pentru piano şi violină, op. 30 Nr. 2 (C-moll). 2. *Hans Sommer,* 4 cântece pentru baritonŭ (d-lŭ G. Scherg) cu acompaniare de piano. 3. *Carl Reinecke,* Trio pentru piano, oboe şi cornŭ, op. 188 (A-moll). 4. Patru cântece pentru sopranŭ, alto, tenorŭ şi basŭ: *Josef Rheinberger* a) Der Strom (Reinick) b) der Tooesengel (Pfau), din op. 108, a capella; *R. Lassel.* Wanderers Nachtlied (Göthe) cu acompaniare de piano şi *R. Schumann,* Das Schifflein (Uhland), cu solo de sopranŭ, flautŭ şi cornŭ. Inceputulŭ este punctualŭ la 5 óre; sfêrşitulŭ 6½ óre.

* * *

Poliţia din Bucurescĭ urmăresce pe fabricantulŭ de tricotagie, Aiches, care a dispărutŭ din capitală cu o sumă de peste 100,000 lei. Până în presentŭ elŭ n'a fostŭ prinsŭ.

* * *

Mitropolitulŭ Theodosiu a înaintatŭ *patriarchului din Constantinopole* tóte actele divorţului, precum şi protestulŭ *reginei Natalia,* pentru a se pronunţa décă a resolvatŭ bine acéstă afacere. Patriarchulŭ i-a rĕspunsŭ, că a lucratŭ după canónele bisericescĭ.

* * *

Cetimŭ în „Epoca“: Anunţămŭ cu plăcere, că *harta geologică a ţĕrei* este jumĕtate gata, eşindŭ până acum 19 foi. Cu ocasiunea congresului geologicŭ ce s'a ţinutŭ în Septemvre la Londra, atâtŭ harta geologică câtŭ şi diferitele memorii şi lucrărĭ geologice făcute de biuroulŭ geologicŭ, care suntŭ traduse în limba francesă, au fostŭ fórte multŭ apreţiate de geologii străinĭ. Ceea ce face onóre ţĕrei în generalŭ, şi personalului biuroului geologicŭ în particularŭ. In ḑilele acestea iese încă o lucrare fórte importantă: „*Despre Paleontologia Carpaţiloră*“ lucrată de regretatulŭ geologŭ Herbich.

Corespondenţa „Gazetei“.

Valea Bârgăului, 1 Decemvre 1888.

Esecutorii de dare, şcóla comunală din B.-Tiha, inspectorulŭ Havasy şi şcóla fundaţională din B.-Prundŭ.

Domnule Redactorŭ! De mai multe sĕptĕmânĭ esecutorii de dare au datŭ nĕvală asupra comuneloră din acéstă vale, lipsindŭ pe bieţii contribuabilĭ

---

cea bună copilulŭ când se pornesce pe o cale lungă.

Şi l'a îndrumatŭ, şi l'a povăţuitŭ, şi l'a învĕţatŭ, că după ce şi-a împlini slujba, baba l'a îmbia cu felŭ de felŭ de scumpenii, cu cai mândri, cu banĭ din greu, dér elŭ sĕ nu priméscă nimicŭ decâtŭ spurcăţenia de mânzŭ de pe vêrfulŭ gunoiului. Baba s'a împotrivi, fiindŭ-că acela e mânzulŭ celŭ nĕsdrăvanŭ.

Dér elŭ sĕ nu o slăbéscă odată cu capulŭ. Baba i-a promite că-i dă ori-ce, şi baba se ţine de vorbă. Elŭ atuncĭ sĕ iée mânzulŭ de-a umĕru şi sĕ-lŭ ducă totŭ aşa până la margine de hotarŭ. Acolo sĕ dée cu elŭ de pământŭ şi de loculŭ se va face într'unŭ calŭ nĕsdrăvanŭ şi mândru, cum numai caii cei nĕsdrăvanĭ suntŭ.

Codru îĭ mulţămesce din sufletŭ şi se duce mai departe însemnându'şĭ bine îndrumările muierii şi dândŭ mulţămită lui Dumneḑeu, că i-a trimis'o în cale.

Şi cum a tot mers îngrijat şi amărît de o parte, ér de alta cu bucuria în sînŭ de când cu sfaturile muierii, vede unŭ caraşelŭ aruncatŭ pe uscatŭ svêrcolindu-se din rĕsputerĭ sĕ ajungă în apă, dér înzădarŭ.

Codru îşĭ face pomană cu elŭ, ér caraşelulŭ îĭ dă unŭ fluerașŭ şi-i ḑice: Mare bine mĭ-ai făcutŭ, dér adă'ţĭ aminte, că binele cu bine sĕ rĕsplătesce. Când vei avé trebuinţă de mine, suflă în fluerașŭ şi eu la momentŭ voiu fi de faţă.“

A ḑisŭ şi s'a cufundatŭ în adênculŭ mărei, ér Codru, punêndŭ fluerulŭ în traistă, a mersŭ mai departe nepricepêndŭ la ce sĕ-i pótă prinde bine unŭ caraşelŭ.

Ei! dér n'a mersŭ, boierĭ Dumnevóstră, câtu-i de-aci pănă la Nicula-Mitrului a Gahiei Coţofanca de lângă morile cele stricate şi vede cum unŭ uliu chinuiesce pe unŭ bietŭ puişorŭ de iepure făcêndŭ cu clonţulŭ totŭ ciocŭ-ciocŭ în capulŭ iepuraşului, ca sĕ-lŭ omóre şi sĕ-lŭ mânce.

Codru îşĭ face pomană cu elŭ de-lŭ scapă, ér iepuraşulŭ îĭ dă unŭ fluerașŭ şi-i ḑice: „Mare bine mĭ-ai făcutŭ, dér adă'ţĭ aminte, că binele cu bine sĕ rĕsplătesce. Când vei avé trebuinţă de mine, suflă în fluerașŭ şi eu la momentŭ voiu fi de faţă.“

Codru a pusŭ fluerulŭ în straiţă şi s'a dusŭ mai departe.

Abia a făcutŭ însĕvre-o ḑece paşĭ şi brrr... Vede unŭ lupŭ şi vede cum lupulŭ alungă pe o nĕcăjită de vulpe, gata în totŭ minutulŭ sĕ o sfâşie în mii de bucăţĭ.

Codru îşĭ face pomană cu ea, ér vulpea îĭ dă şi ea unŭ fluerașŭ şi-i ḑice: Mare bine mĭ-ai făcutŭ, dér adă-ţĭ aminte, că binele cu bine se rĕsplătesce. Când vei avé trebuinţă de mine suflă în fluerașŭ şi eu la momentŭ voiu fi de faţă.“

Codru avea acuma trei fluere: unulŭ dela caraşelŭ, unulŭ dela iepuraşŭ şi unulŭ dela vulpe. Le-a pusŭ pe tóte în straiţă şi şĭ-a vĕḑutŭ de drumŭ. Şi s'a dusŭ-dusŭ multă lume 'mpĕrăţiă, ca Dumneḑeu sĕ ni-lŭ ţiă, şi s'a dusŭ şi nu s'a opritŭ pănă la baba cu nasulŭ de ferŭ şi cu dinţii de oţelŭ. (Va urma.)

rĕmașĭ în rĕstanță, fără milă și cruțare de totŭ ce au mai găsitŭ prin case și pe lângă case și astfelŭ lăsându-i în vreme de érnă sleițĭ la pungă, goi și fără căpĕtâiu, fără pâne la copii. Ba ce e mai multŭ, zelulŭ unora dintre esecuțorĭ merge până a nesocoti și sfințenia Duminecilorŭ și a sĕrbătorilorŭ secvestrând rufele bietului creștinŭ în vreme ce rógă la biserică lui Dumnedeu. Și tóte acestea se întêmplă la lumina dilei și sub ochii ocârmuitorilorŭ, fără a fi împedecațĭ orĭ trașĭ la rĕspundere pentru o astfelŭ de pângărire a Duminecilorŭ și sfintelorŭ nóstre sĕrbătorĭ.

— Temerea ce din véră mĭ-am fostŭ esprimat'o într'o scrisóre, că adecă cu începutulŭ anului scolasticŭ vorŭ fi elevĭ și la școla comunală din B.-Tiha, astădĭ e faptă îndeplinită. La vre-o 30 de elevĭ, décă nu mai bine, sunt înscrișĭ la acéstă scólă. „Meritulŭ" la acésta în prima liniă e alŭ învĕțătorului comunalŭ, care cu crucerĭ a sciut amăgi copiii până i-a înscrisŭ. In a 2-a liniă „meritulŭ" e alŭ preotului și învĕțătorilorŭ confesionalĭ, carĭ prin ne înțelegerea dintre dênșii au mânatŭ apă pe móră rĕuvoitorilorŭ școlei confes. și de aicĭ a profitatŭ școla comunală, căcĭ bine dice proverbulŭ strĕbunŭ, că: „inter duos litigantes tertius gaudet". Și décă și pe viitorŭ lucrurile vorŭ merge ca în trecutŭ, totŭ mai multŭ va câștiga școla comunală, și acésta cu atâtŭ mai multŭ cu câtŭ vĕdŭ că decum sătenii mai de rêndŭ, dér nicĭ fruntașii din comună, ba nicĭ membrii din senatulŭ scolasticŭ confesionalŭ nu sciu face deosebire între șcól. confes. și cea comunală, și care e menirea uneia și care e a celeilalte; ba îmĭ vine a crede, că nicĭ chiar directorulŭ școlei confes. și preș. senatului școlasticŭ cont. nu o scie acésta, căcĭ altmintrelea nu potŭ presupune, că ar pute suferi pe unii și aceiașĭ individĭ de a fi membri în senatulŭ scólei confes., pe când sûnt membri și în senatulŭ scólei comunale, căcĭ bine a disŭ cine a disŭ că: „la doi domnĭ deodată a servi e cu neputință".

— Mai dilele trecute inspectorulŭ reg. de scóle din comitatŭ, neofitulŭ ungurŭ Havasy, a visitatŭ școla fundațională cu 4 învĕțătorĭ din B.-Prundŭ.

Cu tóte a fostŭ mulțămitŭ, numai una nu i-a plăcutŭ și adecă: că nu i-au cântatŭ micuții copilașĭ, carĭ frecventéză acéstă scólă, și ungureșce.

Din care pricină a și datŭ a înțelege învĕțătorului de cantŭ, că décă cu o altă ocasiune nu va fi în stare de a satisface gustului „Măriei Sale", nu'i va fi tocmai bine.

Poftimŭ liberalismŭ unguresců, propagatŭ de organele guvernului într'unŭ statŭ, ce se pretinde a fi singurulŭ pe rotogolulŭ pământului, unde naționalitățile fără restricțiune se bucură de cea mai mare libertate. Da, într'adevĕrŭ, fórte „liberală" pretensiune din partea „Măriei Sale" de a pofti, în contra legii, dela nisce copii nepricepuțĭ, ca sĕ-i cânte într'o limbă lorŭ streină și neînțelésă!

(Va urma.)

TELEGRAMELE „GAZ. TRANS."

(Serviciulŭ biuroului de coresp. din Pesta)

Budapesta, 7 Decemvre. Inspectorulŭ supremŭ alŭ cavaleriei de honvedĭ fmlt. Henberg, scoborîndu-se pe la $2^3/_4$ óre din tramvai, a fostŭ lovitŭ de paralisiă de creerĭ și după 15 minute a espiratŭ. Hovedimea jelesce în elŭ pe reorganisatorulŭ cavaleriei de honvedĭ.

Murdăriile „Poștei Române."

Ni s'a atrasŭ atențiunea asupra unorŭ murdării, ce le publică d-lŭ *Theochar Alexi* în așa numita „**Poșta Română**" bĕrfindŭ mereu în contra nóstră. N'amŭ datŭ până acum atențiune acestei obscure foi de speculă, pe care nu o cetimŭ, dér ni s'a spusŭ de amicii noștrii că nu numai odată „Poșta Română" s'a legatŭ de noi și de celelalte foi române cu o rĕutate și nerușinare, ce întrece multŭ modulŭ și maniera codiței kulturegyletiste unguresci de aicĭ, care se tipăresce totŭ în tipografia Alexi.

Cutezanța înse cu care d-lŭ Theochar Alexi vine și ne atacă acum din nou pentru o notiță, ce a fostŭ publicată în diarulŭ nostru, ne silesce de a ne răfui odată cu acestŭ domnŭ.

In numĕrulŭ „Gazetei" 245 dela 6 (18) Noemvre a. c. anunțândŭ petrecerea Sodalilorŭ românĭ din locŭ la „Scirile dilei" amŭ făcutŭ urmatórea observare:

„Cu acéstă ocasiune comunicămŭ publicului românŭ informațiunea ce ni s'a datŭ, că mergêndŭ unii dintre sodalii românĭ cu învitare și cu bilete la d-lŭ Theochar Alexi, proprietarulŭ tipografiei „Alexi" și alŭ „Poștei Române", aŭ fostŭ întêmpinațĭ cu cuvintele, că *„n'au ce căuta la dênsulŭ, deórece d-sa e grecŭ."*

Amŭ adusŭ așadér faptulŭ, după cum ni s'a relatatŭ din isvorŭ sigurŭ și ne-amŭ reținutŭ din parte-ne de orĭ și ce critică. D-lŭ *Theochar Alexi* înse în locŭ de a se ține de obiectŭ vine și rĕspunde cu urmatórea murdăriă publicată în *„Poșta Română"* nr. 90 din luna lui Noemvre:

„Ne întrebațĭ décă este adevĕratŭ că, după cum sĕ susține în numĕrulŭ de Duminecă alŭ „Gazetei Transilvaniei", proprietarulŭ „Tipografiei Alexi" și alŭ „Poștei Române" s'ar fi declaratŭ de grecŭ față de nisce sodalĭ. Rĕspunsulŭ nostru este: nu-i adevĕratŭ. Numitulŭ a întêmpinatŭ pe cei doi sodalĭ, — amêndoi foștĭ lucrătorĭ ai sĕi, ba unulŭ chiar fostŭ ucenicŭ în disa tipografiă, — carĭ au venitŭ sĕ-lŭ învite la producțiunea lorŭ, dicêndu-le: „Mĕ mirŭ cum de mai venițĭ la mine după ce președintele asociațiunei Dv. m'a declaratŭ de grecŭ. Până ce va fi la asociațiune acestŭ președinte n'avețĭ ce căuta la mine." Dicețĭ că lumea se întrébă de motivulŭ care l'a puiutŭ îndemna pe Domnulŭ Dr. Aurel Mureșianu de a publica în Gazetă, ceea ce i-au flecăritŭ nisce băiețĭ? Acestŭ motivŭ este grija ce pórtă diusulŭ Domnŭ pentru binele națiunei pe care voesce s'o facă ca sĕ fugă de Tipografia Alexi și de Poșta Română, și sĕ proslăvéscă în Tipografia A. Mureșianu și cu productele ei. Domnulŭ Dr. A. Mureșianu crede, eă devenind meseriașŭ-tipografŭ, îi este permis a se folosi de asemenea apucăturĭ murdare de concurință. Trĕba Domniei sale! Sĕ vede decâtŭ colea că este meseriașŭ de contrăbandă. Cu asemenea apucăturĭ nu-și va pute susține tipografia sa și nicĭ de fală nu va pute fi meseriașilorŭ românĭ."

Față cu acéstă malițiósă și murdară insinuațiune sodalii românĭ din vorbă carĭ au mersŭ cu învitarea și cu bilete la d-lŭ Theochar Alexi, ne-au trimisŭ spre publicare urmatórea întêmpinare:

Brașovŭ, 16 (28) Noemvre 1888.

Stimate D-le Redactorŭ!

Cetindŭ în „Poșta Română" Nr. 90 dela 22 Noemvre 1888 sub rubrica „Cutia poștei", că doi Sodalĭ ar fi „flecăritŭ" nisce cuvinte neadevĕrate etc. etc., către D-vóstră, ne vedemŭ cu părere de rĕu constrînșĭ, a declara urmatórele:

Nu credeamŭ, că condeiulŭ d-lui redactorŭ alŭ „Poștei Române" sĕ ajungă până acolo ca sĕ se pótă atinge și de noi cei doi sodalĭ tipografĭ, carĭ amŭ avutŭ îndrăsnéla a învita la producțiunea sodalilorŭ și pe d-lŭ Th. Alexi.

Noi nu amŭ sciutŭ că d-sa ne póte opri, ca noi Sodalii sĕ nu putemŭ vorbi în localul societății nóstre, câte bilete amŭ vêndutŭ umblândŭ cu învitațiunĭ și că cum amŭ fost întêmpinațĭ de către protectorii nostri. Așa s'a deschisŭ discuțiunea și despre d-lŭ Theochar Alexi, spunêndŭ noi membrilorŭ cuvintele audite dela d-sa.

Cum au ajunsŭ acestea cuvinte și la urechile On. Red. a „Gaz. Trans." pe noi nu ne privesce. Voimŭ înse sĕ lămurimŭ lucrulŭ:

Declarămŭ că în acéstă rubrică numai atâta este adevĕratŭ, că noi amŭ fostŭ lucrătorĭ în atelierulŭ d-lui Alexi și că unulŭ dintre noi a fostŭ chiar elevŭ alŭ tipografiei d-sale. Aceste cuvinte le recunóscemŭ de adevĕrate, *dér mai multŭ nu.*

Că d-lŭ Theochar Alexi s'a declaratŭ înaintea nóstră de *grecŭ* este adevĕratŭ. Este adevĕratŭ și, că d-sa a luatŭ învitarea și s'a uitatŭ la firmă repetândŭ încă odată: *nu vĕ potŭ încuraja, cu suntŭ grecŭ!*

Cei doi sodalĭ.

Atâtŭ din rĕspunsulŭ d-lui Theochar Alexi câtŭ și din întêmpinarea de mai susŭ a sodalilorŭ respectivĭ, resultă

a) că sodalii, carĭ au mersŭ sĕ-lŭ învite pe d-lŭ Th. Alexi la petrecerea societății au fostŭ odată *lucrătorĭ*, ba unulŭ chiar și *ucenicŭ în tipografia sa.*

b) că d-lŭ Alexi a datŭ afară pe acești tinerĭ, carĭ s'au dusŭ la elŭ în numele întregei societățĭ spuindu-le, că *n'au ce căuta la dênsulŭ.*

c) că d-lŭ Alexi a adusŭ înainte ca motivŭ a acestei necalificabile purtărĭ, că *„este Grecŭ"* séu după cum pretinde d-sa, că președintele societății *„l'a declaratŭ de Grecŭ,"*

Orĭ cum ar fi înse, fiă că se sémte d-lŭ Theochar Alexi ca Grecŭ, fiă că l'au declaratŭ alții de Grecŭ; ce importă acéstă față cu împrejurarea, că mergŭ la dênsulŭ în numele unei Associațiunĭ doi sodalĭ, carĭ au muncitŭ mulțĭ anĭ în stabilimentulŭ d-sale și au prin urmare unŭ titlu de a pretinde dela d-lŭ Alexi sĕ contribue câtŭ de puținŭ la societatea lorŭ?

Este de obște cunoscutŭ că d-lŭ Alexi anĭ întregĭ s'a servitŭ în tipografia sa cu sodalĭ și cu ucenicĭ românĭ și numai de unŭ timpŭ încóce, de când s'a iveritŭ, și scóte o fóiă pretinsă „pentru poporulŭ românŭ", are în tipografia sa mai mulțĭ lucrătorĭ ungurĭ decâtŭ românĭ. De ce sĕ nu aibă dér sodalii românĭ titlulŭ de a pretinde dela d-sa unŭ micŭ ajutorŭ la ocasiunĭ deosebite cum a fost petrecerea dată de sodalĭ în luna lui Noemvre, fără considerare la ce naționalitate aderă d-lŭ Alexi, orĭ că este cosmopolitŭ? Ce importă pe sodalii românĭ pretinsele disposiții personale ale d-lui Alexi față cu unulŭ séu altulŭ dintre membrii societății?

D-lŭ Theochar Alexi prin aceea, că a datŭ afară în modŭ durŭ și reproșantŭ pe trimișii societății pentru sprijinirea meseriașilorŭ românĭ a doveditŭ nu numai o neculturǎ a inimei, nu numai o regretabilă nerecunoscință față cu aceia, carĭ au lucratŭ în tipografia sa, ci totodată — și acesta este momentulŭ celŭ mai agravantŭ — a arătatŭ unŭ disprețŭ față cu societatea amintită, de a cărei petrecere nicĭ măcarŭ amintire n'a făcutŭ în „Poșta" s'a pretinsă „română", și față cu societatea română în genere. Décă sodalii noștri s'arŭ fi dusŭ la orĭ și care dintre adversarii declarațĭ ai Românilorŭ, suntemŭ sigurĭ, că nu ar fi fostŭ întimpinațĭ cu atâta disprețŭ ca din partea d-lui Alexi.

Ei bine, întrebămŭ acuma, putea organulŭ nostru sĕ mai tacă după ce a aflatŭ despre purtarea desprețuitóre a d-lui Alexi?

Și ce amŭ disŭ noi? Amŭ constatatŭ micululŭ incidentŭ în modulŭ celŭ mai cruțătorŭ pentru d-lŭ Theochar Alexi. Căcĭ décă amŭ fi caracterisatŭ purtarea d-sale — fiă apoi și Turcŭ, nu numai Grecŭ orĭ altceva —, amŭ fi trebuitŭ sĕ vorbimŭ cu totulŭ altfelŭ.

Și ce rĕspunde d-lŭ Theocharŭ Alexi? In locŭ de a căuta sĕ slăbéscă réaua impresiune a purtării sale nu numai neromânesci, dér și negrecesci, — căcĭ Grecii suntŭ cunoscuțĭ ca ómenĭ mai politicoșĭ — vine și atacă din nou, încercându-se a arunca cu tină și în directorulŭ foiei nóstre, căruia îi însinuă nisce motive murdare, dicêndŭ că a publicatŭ acea notiță cu scopŭ ca înegrindulŭ în fața publicului românŭ sĕ-i facă d-sale *concurență* — Etă la ce se gândesce speculantulŭ! De ceea ce sĕ cade și nu se cade, de ceea ce e moralŭ și eticŭ nicĭ habarŭ n'are!

Murdăriile sale le încorónéză d-lŭ Theochar Alexi, esclamândŭ față cu directorulŭ foiei și proprietarulŭ tipografiei nóstre: „Se vede decâtŭ colea că este meseriașŭ de contrabandă!"

Este sub demnitatea nóstră sĕ mai avemŭ de-a face c'unŭ omŭ ca d-lŭ Theochar Alexi, căcĭ la din contră trebuia sĕ-i ceremŭ satisfacția cuvenită pentru acéstă murdară ofensă.

Dér va înțelege orĭ și cine, că față cu-o asemenea purtare nu mai putemŭ tăcé, mai alesŭ când acelŭ d-nŭ a devenitŭ totŭ mai cutezătorŭ în urma reservei, ce amŭ observat'o până acuma.

Nu ne vomŭ adresa dér la d-lŭ Theochar Alexi, ci la aceia dintre concetățenii noștri brașovenĭ, carĭ ne cunoscŭ pe noi și cunoscŭ și pe d-lŭ Theochar Alexi și carĭ sciu sĕ judece dreptŭ și imparțialŭ, și fiind-că d-nulŭ Alexi se plânge, că amŭ reprodusŭ cuvintele sale rostite către sodalii românĭ, carĭ au mersŭ cu învitare și cu bilete la dênsulŭ, îi întrebămŭ:

Este séu nu adevĕratŭ, că d-nulŭ Theochar Alexi este fiiulŭ acelui Ioanŭ Alexi, care ca conducĕtorŭ alŭ coloniei grecescĭ de aicĭ a purtatŭ timpŭ de 25 de anĭ procesŭ cu Românii pentru ca sĕ scótă limba română din biserică?

Este séu nu adevĕratŭ, că unŭ articulŭ publicatŭ de d-lŭ Theochar Alexi, în fóia germană de aicĭ, în care au fostŭ batjocurițĭ Românii, a contribuitŭ la înăsprirea certei între Românĭ și Grecĭ?

Este séu nu adevĕratŭ, că d-lŭ Teochar Alexi și astădĭ figuréză în ministerŭ ca membru alŭ coloniei grecescĭ?

Este séu nu adevĕratŭ, că fiiulŭ d-sale cercetéză școla grecéscă din locŭ?

Este séu nu adevĕratŭ, că d-lŭ Theochar Alexi în cursulŭ anilor din urmă s'a esprimatŭ către diferițĭ fruntașĭ ai Românilorŭ de aicĭ în modŭ desprețuitorŭ despre Românĭ și nisuințele lorŭ? cum șĭ-a bătutŭ jocŭ și în așa numita „Poștă Română" de nisuințele diariștilorŭ românĭ!

Este séu nu adevĕratŭ, că d-nulŭ Theochar Alexi de multŭ timpŭ nu mai ia parte la societățile romane, că s'a retrasŭ și dela Associațiunea pentru sprijinirea meseriașilorŭ și dela Reuniunea de gimnastică și de cântărĭ?

Este séu nu adevĕratŭ că la începutulŭ anului acestuia d-lŭ Theochar Alexi a uneltitŭ în „Poșta" lui ca sĕ se desființeze Associațiunea pentru spijinirea meseriașilorŭ românĭ din locŭ și că pentru acestŭ faptŭ adunarea generală a acestei Associațiunĭ a luatŭ unŭ conclusŭ de desaprobare față cu d-sa și cu fóia d-sale?

Este séu nu adevĕratŭ, că d-nulŭ Theochar Alexi a înființatŭ, ca proprietarŭ, diarulŭ kulturegyletistŭ „Brasso", care mereu ațîță în contra Românilorŭ și a pressei lorŭ; și că acestŭ diarŭ și adĭ se susține, se tipăresce și sĕ rĕspândesce din tipografia Alexi?

Décă amŭ avé maniera d-lui Theochar Alexi i-amŭ pute rĕspunde la ofensătórea lui insinuare arĕtândŭ cu degetulŭ asupra faptelorŭ sale și numindu-lŭ Românŭ de contrabandă.

Dér lăsămŭ sĕ judece opiniunea publică ce sentimente de Românŭ posede acestŭ domnŭ, care are cutezanța a pretinde față cu publiculŭ neinformatŭ că apĕră interesele poporului românŭ!

Ca încheiare nu putemŭ sĕ nu citămŭ aicĭ și o voce din sînulŭ concetățenilorŭ noștri sașĭ asupra activității și naționalității d-lui Alexi. *„Kronstädter Zeitung"*, contra căreia asemenea a bĕrfitŭ așa disa *„Poșta Română"*, îi rĕspunde aceșteia în Nr. 149 dela 28 Iunie 1888 între altele:

„Amŭ dori sĕ scimŭ ce studii are redactorulŭ „Poștei Române", care sĕ-lŭ facă destoinicŭ a fi redactorŭ. Dênsulŭ e de feliulŭ sĕu neguțătorŭ. Pentru a publica nuvele vechĭ sub titlurĭ nouĕ, vedĭ bine că nu e nevoiă de marĭ studii. Ne-arŭ fi miratŭ sĕ întêmpinămŭ tocmai într'o fóiă românéscă astfelŭ de impunsăturĭ în contra presumtivului nostru redactorŭ décă n'ar fi de toțĭ cunoscutŭ, că redactorulŭ „Poștei Române" n'aparține nicĭ unei naționalitățĭ. Grecŭ de nascere, s'a ținutŭ la începutŭ de Germanŭ și mai târdiu de Românŭ. Dér fiindcă nicĭ unii, nicĭ alții n'au vrutŭ sĕ-lŭ recunóscă ca poetŭ, cum se socotesce elŭ singurŭ pe sine, a înființatŭ și edatŭ fóia jidano-maghiară „Brasso", pentru ca în anulŭ acesta sĕ aspire ca redactorŭ și editorŭ alŭ „Poștei Române" la laurĭ, de carĭ până acuma înse n'a avutŭ parte!"

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureșianu.

Bursa de Bucurescĭ.

Cotă oficială dela 24 Noemvrie st. v. 1888.

	Cump.	vênd.
Renta română 5%	93.½	94.½
Renta rom. amort. 5% . . .	94.½	94.¾
Renta convert. 6% .	96.—	96.¾
„ „ „ 5%	96.½	96.⅞
„ „ urban 7%	106.½	107.¼
„ „ „ 6%	101.—	102.—
„ „ „ 5%	93.½	93.⅞
Banca naț. a Rom. 500 Lei. .	1035.	1040
Ac. de asig. Dacia-Rom. . . .	235.	240.
Aurū contra bilețe de bancă .	—.—	—.—
Bancnote austr. contra aurū. .	—	—.—
Aurū contra argintū séu bilete	4.25	4.75

Sosirea și plecarea trenurilorū și postelorū în Brașovū.

I. Plecarea trenurilorū:

1. Dela Brașovū la Pesta

Trenulū de persóne Nr. 307: 7 óre 10 de minute séra.

Trenulū mixtū Nr. 315: 4 óre 10 minute diminéța.

2. Dela Brașovū la Bucuresci:

Trenulū mixtū Nr. 318: 1 óră 55 minute după améḑĭ.

Rugămū pe domniĭ abonațĭ ca la reînoirea prenumerațiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulū mandatului postalū și numerii de pe fășia sub care au primitū ḑiarulū nostru până acuma.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei".